

vilde medføre, saaledes vil det ogsaa være klart, at Thinget først ved den nu forestaaende Votering vil kunne komme til at tage sin Beslutning om, hvilket det foretrækker, enten det oprindelige Udkast eller det, som ved sidste Behandling blev vedtaget; — at Nogen skulde stemme for det Ene eller Andet, ikke som Noget, de virkelig vilde og ønske, men for at berede Lovens Fald, er en Forudsætning, som jeg sthyder fra mig med begge Hænder.

Det maa være mig tilladt i Anledning af nogle faaldne Uttringer at gjøre den Bemærkning, at den jydske Bane er en af de billigste i Europa, og ved den Deel, jeg har haft i Afgjørelsen af hele Reglementet for Driften, har jeg fulgt den Anordning, som krævede mindst Penge, selv hvor jeg har mødt den Paastand, at det kunde medføre Fare. Jeg har indfriet det Bøste, jeg gav i sin Tid, idet jeg har bevæget Mr. Betts, da han var herovre, til saavidt muligt at lade sig nøie med det billige System, som er indført i Slesvig og der har bestaaet sin Prøve, og selv om det ikke har tilfredsstillet alle tekniske Fordringer, dog ikke har medført nogen Ulempe. Det Samme gjælder med Hensyn til Banegaardene i Jylland; at den i Aarhus har kostet endeel Penge, ligger deri, at den tillige omfatter Magasiner, Værksteder og Rum for Driftsmateriale for hele Banen i Jylland; men at denne Banegaard eller den i Randers skulde være luxuriøse, vil Ingen kunne sige, der har seet dem, uagtet de ligge i to af Jyllands bethdeligste Kjøbstæder. Det Bøste kan jeg give, at ved alle de Bestemmelser, som det ligger i Underrigsministeriets Haand at træffe, vil bestandig det økonomiske Hensyn være det overveiende og afgjørende, saa at man holder Udgifterne nede saameget, som det er gjørligt, saa at Sernbanen om muligt med Tiden kan blive en Rilde, hvorigjennem der tilflyder Staten Indtægter af de store Midler, den har anvendt paa dem.

S. Jørgensen: I et Par af de Foredrag, vi idag have hørt, er det blevet anført, at Banen til Silkeborg skulde fremme de vestlige Interesser, og jeg maa derfor tillade mig at gjentage, hvad jeg allerede tidligere under

denne Sags Behandling har gjort opmærksom paa, at forsaavidt man ved de vestlige Interesser forstaaer at drage Oplandet bort fra de Kjøbstæder, der ligge langs med Vestkysten, saa vil jeg indbrømme, at de derved kunne blive varetagne ved en Bane til Silkeborg; men da man dog sandsynligviis ikke kan forstaae de vestlige Interesser paa den Maade, saa kan jeg ikke slutte mig til de Udtalelser, der gaae ud paa, at de skulde være varetagne ved en saadan Bane. Det forekommer mig desuden underligt at lægge en Bane til Silkeborg under den Forudsætning, at den for bestandig skal ende der; det forekommer mig meningsløst, at Silkeborg skulde være Endepunktet for en Sernbane, hvorimod jeg troer, at der snarere kunde være Anledning til ved første givne Leilighed at overveie, om ikke Statskasens Tilstand skulde gjøre det muligt at føre en Bane fra Holstebro og længere mod Syd, idet jeg nemlig troer, at det Samme kan anføres for Holstebroes som for Silkeborgs Vedkommende, at det ikke er et helbigt Endepunkt for en Sernbane. Skal den Sernbane, hvorpaa der nu allerede er begyndt, komme til nogenlunde at svare Regning, saa maa det vistnok skee ikke ved at lade Holstebro være Endepunktet, men ved at føre Banen længere mod Syd.

Klein: Det er ikke min Hensigt at komme tilbage til den Strid, som blev ført ved første Behandling af den anden af de to foreliggende Sernbanelove, om hvorvidt der kan siges, at der er gjort Brud paa Overeenskomster, og om der overhovedet foreligger en saadan Overeenskomst mellem „Kontraherende Parter“, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) idag har udtalt. Jeg troer, at denne, som det forekommer mig, meget skjæve Opfattelse, der i den Henseende er fremsat af Repræsentationens og Regjerings Stilling ligeoverfor det Land, som de hver især have at repræsentere, er tilstrækkeligt imødegaaet; jeg skal derfor kun ganske kort udtale, at efter min Overbeviisning er det i Overensstemmelse med den Regjeringen paahvilende Pligt, at den har forelagt for Rigsdagen til nærmere Undersøgelse og Afgjørelse Spørgsmaalet om, hvilke Sernbanelinier der maatte